

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 11. august 2021
Kontor: Kontoret for Organiseret
Kriminalitet
Sagsbeh: Rikke Petersen Faaborg
Sagsnr.: 2021-0030-6309
Dok.: 2066858

Besvarelse af spørgsmål nr. 1342 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 1342 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 16. juli 2021. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Rosa Lund (EL).

Nick Hækkerup

/

Kristoffer Aagren

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 3392 3340
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 1342 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Vil ministeren redegøre for retsgrundlaget for at politiet hjælper vidner og ofre for grove forbrydelser med at etablere ny og beskyttet bopæl?”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Rigspolitiet, der har oplyst følgende:

”1. Rigspolitiet har forstået spørgsmålet således, at der sigtes til den særlige adressebeskyttelse, der kan iværksættes i henhold til CPR-loven, og som er et blandt flere redskaber, som efter en konkret vurdering kan anvendes som led i beskyttelsen af en truet person.

Det følger således af CPR-lovens § 6, stk. 6, at særlig adressebeskyttelse kan iværksættes, når en person er udsat for trusler mod sin person i forbindelse med 1) æresrelaterede eller samlivsrelaterede konflikter, 2) at den pågældende indgår i et exitprogram iværksat af myndighederne på grund af personens tilknytning til rocker- og bandemiljøet, 3) en forventet eller allerede afgivet vidneforklaring til politiet eller i retten i en straffesag, eller 4) at den pågældende er offer for chikane, forfølgelse eller stalking.

Den særlige adressebeskyttelse indebærer, at kommunen skal registrere i CPR, at borgeren er uden fast bopæl i kommunen, selvom vedkommende har en bopæl eller et fast opholdssted. For at sikre en reel beskyttelse af den truede person skal kommunen samtidig registrere den almindelige navne- og adressebeskyttelse efter CPR-lovens § 28, stk. 1.

Det er politiet, der efter anmodning fra den truede person træffer afgørelse om, at der skal iværksættes særlig adressebeskyttelse for personen. Inden afgørelsen træffes, skal politiet vejlede den truede person grundigt om konsekvenserne af etablering af den særlige adressebeskyttelse, herunder om nødvendigheden af at hemmeligholde adressen, således at den truede person på et oplyst grundlag kan beslutte, om der ønskes særlig adressebeskyttelse.

Vurderingen af, hvorvidt der er behov for iværksættelse af særlig adressebeskyttelse, skal ske på baggrund af en konkret politifaglig vurdering af det samlede trusselsbillede for den pågældende person.

Det er en forudsætning, at den truede person, som led i etableringen af særlig adressebeskyttelse, flytter til en ny adresse for dermed at sikre en effektiv beskyttelse af adressen. Baggrunden herfor er navnlig, at oplysninger i CPR om den truede persons nuværende bopæl eller faste opholdssted allerede vil være tilgængelige for andre offentlige it-systemer, som modtager data fra CPR.

Når politiet har truffet afgørelse om iværksættelse af særlig adressebeskyttelse til en truet person, skal politiet give den pågældende persons bopælskommune eller tilflytningskommune, hvis personen flytter til en ny kommune, skriftlig meddelelse herom. Kommunen iværksætter herefter adressebeskyttelsen i CPR.

I forbindelse med meddelelsen til kommunen skal politiet oplyse kommunen om borgerens faktiske bopæl eller faste opholdssted. Det sker med henblik på, at kommunen kan håndtere sine myndighedsforpligtelser over for borgere under særlig adressebeskyttelse. For at sikre, at så få personer som muligt får kendskab til den truede persons adresse, anbefales det, at politiets underretning herom gives til et særligt team, som kommunalbestyrelsen udpeger til at håndtere sager om særlig adressebeskyttelse, eller – hvis et sådant team ikke findes – til en ledende medarbejder i kommunens forvaltning.

Det kan bemærkes, at børn, ægtefælle og samlever m.m., der bor sammen med sammen med en person omfattet af CPR-lovens § 6, stk. 6, efter CPR-lovens § 6, stk. 8, tillige registreres som værende uden fast bopæl, så længe vedkommende bor sammen med den pågældende person.

2. Det bemærkes herudover, at politiet kan iværksætte en række yderligere foranstaltninger med henblik på beskyttelse af ofre for og vidner til kriminalitet, hvis det skønnes relevant. Det er politikredsene, der i hvert enkelt sag foretager en konkret vurdering af, hvilke beskyttelsesforanstaltninger som måtte være påkrævet for at sikre beskyttelsen af et truet offer eller vidne.

Endelig kan Politiets Efterretningstjeneste i ganske særlige tilfælde tildele en truet person og i visse situationer dennes ægtefælle og/eller børn vidnebeskyttelse.

Beslutningen om at iværksætte et vidnebeskyttelsesprogram beror på en konkret vurdering og træffes på baggrund af grundige undersøgelser af karakteren af truslen og den truede persons egnethed til at kunne håndtere de meget begrænsende og omfattende livsændringer, som et vidnebeskyttelsesprogram medfører. I de mest alvorlige tilfælde kan der foretages et fuldstændigt identitetsskifte, og den truede kan eventuelt også hjælpes til et nyt liv i et andet land. Det er en forudsætning for at iværksætte

et vidnebeskyttelsesprogram, at PET vurderer, at trusselsniveauet er meget højt, og at den truede persons liv er i fare.”